

Αυτή η εφημερίδα -και το γράφω με υπηρηφάνεια- προωθεί, προστατεύει και μάχεται για κάθε τι το ελληνικό, χωρίς υστεροβουλία, χωρίς να προσδοκεί ανταλλάγματα, χωρίς κομματική πειθαρχία, χωρίς σοβινισμό, χωρίς να βάζει άτομα και φορείς πάνω από αυτό που θεωρούμε εθνικό συμφέρον. Τα Ελληνικά πάντα ήταν στην κορυφή των προτεραιοτήτων μας και δεν διστάσαμε να συγκροτούμε ακόμη και με εκπαιδευτικούς μας όταν πιστεύσαμε ότι δεν ενεργούσαν για το συμφέρον της γλώσσας μας. Το πλεονέκτημά μας είναι ότι έχουμε συμβούλους έμπειρους, καταξιωμένους εκπαιδευτικούς με τεράστια προσφορά στην διδασκαλία και διατήρηση της γλώσσας μας, που μάς ενημερώνουν για τους κινδύνους που ελοχεύουν και προτείνουν λύσεις στα προβλήματα. Η παροικία τους αγνόησε στο παρελθόν με μεγάλο εθνικό κόστος.

Δυστυχώς, κυρίως η οργανωμένη παροικία, δεν ανταποκρίθηκε στις περιστάσεις, οι εκπαιδευτικοί μας ολιγόωσαν και τώρα τρέχουμε και δεν φτάνουμε για να σώσουμε τη γλώσσα μας, που μαζί με τις άλλες κοινοτικές βρίσκεται στο στόχατρο μιας πολιτειακής κυβέρνησης που οραματίζεται την ημέρα στην οποία οι Αυστραλοί θα είναι δίγλωσσοι μιλώντας μόνο Αγγλικά και μία ασιατική γλώσσα.

Όπως απεκάλυψε χθες ο "Κόσμος", το θέατρο του παραλόγου που σκηνοθέτησαν οι ιθύνοντες στο υπουργείο Παιδείας ΝΝΟ με τη



Κόσμος και...

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

συγκατάθεση της υπουργού Παιδείας για τον διορισμό προσωρινής διευθύντριας στο μεγαλύτερο σχολείο της πολιτείας, το Σαββατιανό Σχολείο Κοινοτικών Γλωσσών, στόχο του έχει τις κοινοτικές γλώσσες που διδάσκονται περισσότεροι από 4000 μαθητές, ανάμεσά τους και τα Ελληνικά.

Οργανώθηκε τότε μια τυπική δημόσια συγκέντρωση, εκφράστηκαν κάποιες διαμαρτυρίες και αντί να σύρουμε στα δικαστήρια τους μανδαρινούς διώκτες των κοινοτικών γλωσσών για να ανατρέψουμε τις αποφάσεις τους, τις δεχτήκαμε μοιρολατρικά.

Τώρα αντιμετωπίζουμε τις συνέ-

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΟ

Τα Ελληνικά στο στόχατρο

Όμως, δεν ακούσαμε καμμία διαμαρτυρία από την οργανωμένη παροικία, ή τους εκπαιδευτικούς μας για τις ενέργειες της κυβέρνησης, όπως δεν ακούσαμε καμμία διαμαρτυρία όταν άρχισε η διαβάθμιση των ξένων γλωσσών στα Πανεπιστήμια που έπληξε καίρια και την ελληνική γλώσσα, αν και μάς είχε προειδοποιήσει για τις συνέπειες από τις στήλες του "Κόσμου" ο έμπειρος εκπαιδευτικός, Κυριάκος Δημητριάδης.

πριες της αδιαφορίας μας, χωρίς να αποδεχόμεθα καμμία ευθύνη για τα θλιβερά αποτελέσματα. Για να εξιλεωθούμε για τις παλιές αμαρτίες μας που προκάλεσαν την μείωση του αριθμού των φοιτητών στα Τμήματα Ελληνικών, προσπαθούμε να τα σώσουμε με χρήματα πέφτοντας στην παγίδα των "επιχειρηματιών" που διοικούν τα πανεπιστήμια και πωλούν τη Γνώση.

Σήμερα, για άλλη μια φορά βρισκόμαστε μπροστά σε έναν μεγάλο

κίνδυνο και κανένα ποσό χρημάτων δεν θα σώσει τη διδασκαλία της γλώσσας μας, αν επιβληθεί η υποχρεωτική εκμάθηση μιας από τέσσερις ασιατικές γλώσσες στα νηπιαγωγεία και δημόσια δημοτικά σχολεία σαν πρώτο βήμα, που ασφαλώς θα συνεχιστεί στα γυμνάσια, όπως προβλέπει η κυβέρνηση Ρις. Η υποβάθμιση ή και κατάργηση του Σαββατιανού Σχολείου Κοινοτικών Γλωσσών θα ήταν ακόμη ένα καρφί στο φέρετρο των κοινοτικών γλωσσών.

Εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα για να ανατραπούν οι κυβερνητικές αποφάσεις μέσα από τις στήλες του "Κόσμου", αλλά και στο παρασκήνιο με συμμαχίες αν χρειαστεί για να προστατεύσουμε τη γλώσσα μας.

Αυτή η ανίκανη πολιτειακή κυβέρνηση του 30% δεν θα πρέπει να παίρνει τόσο σοβαρές αποφάσεις για το πολυπολιτισμικό μέλλον της Αυστραλίας, αφού οι ημέρες της στην εξουσία είναι πια μετρημένες, άλλωστε το 30% της δημοτικότητάς της μπορεί να γίνει 20% αν συνεχίσει να προκαλεί τις κοινότητες απειλώντας τις γλώσσες τους και τον πολυπολιτισμό. Μια δική της δημοσκόπηση έδειξε ότι με πρέμιερ τον Τζον Ντέλα Μπόσκα θα έμενε με μια χούφτα βουλευτές μετά τις επόμενες εκλογές, αλλά με μια χούφτα βουλευτές θα μείνει και με τον Νέιθαν Ρις αν την εγκαταλείψουν οι κοινότητες. Το μέλλον των κοινοτικών γλωσσών είναι αδιαπραγμάτευτο.

* Επίκαιρος ο Τάκης Καλδής

Στα χέρια μου έπεσε τυχαία ένα πολύχρωμο ένθετο του "Κόσμου" με ημερομηνία Δεκέμβριος 1988 για τον εορτασμό 200 χρόνων Ευρωπαϊκής Αποίκησης και 160 χρόνια Ελληνικής Παρουσίας. Υστερα από την εισαγωγή του Γιώργου Μεσσάρη που συνοδεύεται από μια χαρακτηριστική φωτογραφία ελλήνων μεταναστών, κυρίως γυναικών στο "Πατρίς" το 1961, μπροστά μου πετάχτηκε η φωτογραφία του αξέχαστου Τάκη Καλδή και το άρθρο του "Χθες, Σήμερα, Αύριο", όπου μεταξύ άλλων γράφει:

"Μεγάλο μέρος της Αυστραλίας χτίστηκε από τους μεταπολεμικούς μετανάστες. Τους ανθρώπους που δεν είχαν δικαιώματα. Από μετανάστες που όχι μόνο τους θεωρούσαν, αλλά και τους μεταχειρίζονταν σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Οι διακρίσεις δεν γίνονταν από μεμονωμένα άτομα, αλλά από το επίσημο κράτος. Από τους νόμους που γέμιζαν κώδικες.

Τί να πρωτοαναφέρω. Το "ντικτέσιον τεστ", το ό-τι απαγορευόταν η κυκλοφορία νέων εντύπων σε άλλες εκτός της αγγλικής γλώσσες;

Χρειάζονται πολλές συνέχειες για να καταγράψω τους νόμους που έκαναν τις διακρίσεις. Ο Ουίτλαμ το 1972 και ο Ραν το 1976 ανέθεσαν σε "κομπιούτερς" για να εντοπίσουν τις διακρίσεις που χωρίζαν τους πολίτες σε διάφορες κατηγορίες. Για να "ζωγραφίσω" την κατάσταση που επικρατούσε στις δεκαετίες του 50 και του 60 θ' αφηγηθώ πάλι ένα περιστατικό που το είπα και σε ομιλία μου.

Εκανα εκείνη την εποχή κάτι προγράμματα σε ραδιοφωνικό σταθμό του Σίδνεϊ. Δεν επιτρεπόταν να πω ούτε μια λέξη στην ελληνική χωρίς ν' ακολουθήσει μετάφραση στην αγγλική. Μια μέρα ο Αυστραλός εκφωνητής που καθόταν πάντα δίπλα μου "φρουρός και φύλακας" έγινε θηρίο επειδή ανακοίνωσα δίσκο και δεν ανέφερα το όνομα του τραγουδιστή στην αγγλική. Τού είπα ότι αρνούμαι να "εγχειριστώ" το όνομα του Στέλιου Καζαντζίδη. Να το μετατρέψω στην αγγλική χωρίς την άδεια του ίδιου του Στέλιου".

Το τραγικό είναι ότι πολλοί από εμάς αφελείς ξέχασαν αυτά που αναφέρει ο Τάκης και συμμαχούν με τους αγγλοαυστραλούς ρατσιστές, για να επι-

στρέψουμε σ' εκείνες τις απεχθείς ρατσιστικές εποχές.

* Λεωνίδας Λοιζίδης

Στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο μου λαβαίνω πολλά αηδιαστικά μηνύματα ρατσιστικού χαρακτήρα, ανάμεσά τους μερικά που αφορούν στον αντίλογο με τους μουσουλμάνους τύπου "Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός" για το αν είμαστε εμείς "καλύτερη ομάδα" από αυτούς. Ετσι θα δούμε προκοπή;

Ενας σημαντικός Ελληνοκύπριος θεατρικός σκηνοθέτης, ο Λεωνίδας Λοιζίδης, μάς δείχνει το σωστό τρόπο: με την προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ας αφήσουμε τους άλλους να βγάλουν τα συμπεράσματά τους για την καλύτερη ομάδα. Ο Λοιζίδης με το συγκρότημά του γυρίζουν τον κόσμο παρουσιάζοντας αρχαίες τραγωδίες και μπορείτε να πάρετε μια γεύση στο διαδίκτυο:

<http://www.youtube.com/watch?v=PZaCuZKI MgQ> και συναφή. Δείτε το, αξίζει τον κόπο!

* Καλόο!

Ένας Έλληνας ένας Αλβανός ένας Αμερικανός και ένας Γάλλος είναι στον πύργο του Αιφελ. Ο



Αμερικανός πάνω στο κέφι βγάζει ένα μάτσο δολάρια και τα πετάει κάτω λέγοντας:

"Έχουμε πολλά στην Αμερική και τα πετάμε.

Ο Γάλλος παίρνει ένα κασόνι με σαμπάνιες και τις χύνει όλες λέγοντας:

"Στη Γαλλία έχουμε πολλές και τις πετάμε."

Γυρίζει τότε ο Αλβανός και λέει στον Έλληνα:

"Δεν φαντάζομαι να κάνεις καμιά βλακεία;"

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Πετρέλαιο: Ορυκτό καύσιμο που αποτελείται από μείγμα υγρών και αέριων υδρογονανθράκων με μικρές ποσότητες αζωτούχων και θειούχων ενώσεων. Ο «μαύρος κοσμοκράτορας» αντλήθηκε για πρώτη φορά από τη γη της Πενσυλβάνια, εύφλεκτος, υγρός και υποσχόμενος. Και έδωσε πράγματι πολλά. Φώτισε, θέρμανε, κίνησε μηχανήματα, και ακόμα έδωσε ζωή σε ένα σωρό άλλα προϊόντα, τα πετροχημικά. Ποια είναι, για παράδειγμα, η πρώτη ύλη των λιπασμάτων, των φυτοφαρμάκων, των πλαστικών, των απορρυπαντικών ή ορισμένων εκρηκτικών υλών; Φυσικά ο μαύρος χρυσός, που έφερε χρήμα, δόξα, ανάπτυξη, αλλά και έθρεψε φαντασιώσεις, ψευδαισθήσεις και όνειρα, δημιούργησε κρίσεις, πολέμους, διεθνείς εντάσεις, εκπομπές αέριων ρύπων, αστάθεια στις αγορές και οδήγησε ήδη από τη δεκαετία του '70 στην αναζήτηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας. Τελειώνει άραγε η βασιλεία του μαύρου χρυσού; Μπορούμε να ισχυριστούμε ότι η εποχή μας είναι μια μετα-πετρελαϊκή εποχή; Το σίγουρο, πάντως, είναι ότι ο κόσμος προχωράει σταδιακά, και με όλο και ταχύτερο βήμα, από τη χρήση των συμβατικών πηγών ενέργειας σε εκείνη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ο Τζον Ε. Κάρολ, καθηγητής της Διατήρησης του Περιβάλλοντος με ειδικότητα στη Βιωσιμότητα είπε: "Ο κόσμος έχει χρησιμοποιήσει ήδη το 50% του διαθέσιμου πετρελαίου και αυτό που απομένει είναι κατώτερης ποιότητας και δυσκολότερο στην εξόρυξη, επομένως και πιο ακριβό. Πρέπει να μειώσουμε σημαντικά την εξάρτησή μας από τα ορυκτά καύσιμα, ιδιαίτερα το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και τον άνθρακα και για την κλιματική μεταβολή και για περιβαλλοντικούς λόγους".